

4. Sport- en beleefcampus de Braak

Voorzitter, over dit zeer belangrijke en complexe dossier zijn wij uitgebreid geïnformeerd. Via diverse presentaties, bezoeken ter plekke, en de aparte vergadering voor technische vragen.

Laat ik beginnen met de complimenten te geven voor dat proces. Prima. Wij hebben het gevoel goed meegenomen te zijn. De technische vragenbijeenkomst vorige week was verhelderend, en de ambtenaren en betrokkenen hebben goed gereageerd op het spervuur aan vragen.

Natuurlijk kon en kan niet alles meteen worden beantwoord. Er moet nog van alles worden uitgewerkt. Maar het gaat om het gevoel dat het project onder controle is. En dat hebben wij.

Voorzitter, we moeten het nu naar onze mening niet over details hebben, maar over de hoofdzaken. Ten eerste de verplaatsing van de OMO-scholen naar De Braak, waar de leerlingen gebruik kunnen maken van de sportvelden, die overdag maar weinig worden gebruikt door de voetbalclubs.

OMO realiseert nieuwe schoolgebouwen en een sporthal, in hun eigendom en voor hun rekening. Door het daardoor ontstane dubbelgebruik van de sportvelden kan het nieuwe OMO-grondgebruik ongeveer de helft zijn van de huidige terreinen. Geweldig! Hierdoor komen flinke percelen grond in Helmond-Noord en Helmond-Oost beschikbaar voor nieuwe stadsontwikkeling. Hoewel de invulling daarvan – behalve een realistische financiële afwikkeling – geen onderdeel van dit dossier De Braak uitmaakt willen we hierbij wel aandringen op een spoedige herinvulling van die locaties. We moeten voorkomen dat er jarenlang braakliggende terreinen gaan ontstaan.

Ten tweede de overige herontwikkeling van het complex De Braak. De sportterreinen en natuurlijk de realisatie van een MFSA, een voorziening waarin sport, zorg en maatschappelijke functies worden geïntegreerd. Een ontzettend ingewikkelde legpuzzel, mede complexer gemaakt door de inbreng van OMO (want hoe benut je die positieve inbreng het beste), en de raadsbrede wens om géén gemeenschapsgeld in betaald voetbal te steken (want hoe beperk je dat risico het beste), en dus ook om géén illegale overheidssteun te verlenen.

Wij denken dat met de huidige verdeling van alle terreinen en gebouwen over slechts twee eigenaren, en het verder regelen van alle gebruiksrechten via huurcontracten, een heel goede oplossing is bedacht. Het wijkt weliswaar af van het beleid ten aanzien van privatisering van sportvoorzieningen, maar in deze samenwerkingspuzzel zal dit het beste werken. En vooral ook: hiermee wordt maximale flexibiliteit naar de toekomst bereikt. Want als bijvoorbeeld een partner omvalt (een sportvereniging of een zorgpartner), dan is een huurderrelatie verre te verkiezen boven gedeeld eigendom.

Een paar woorden nog ten aanzien van de maatschappelijke waarde van het complex: De waarde van de sportvoorzieningen voor de omliggende wijken en de hele stad is evident. Naar de uitwerking van de maatschappelijke waarde zoals onder andere verwoord in het idee om een wijkcafé te gaan realiseren zijn wij zeer benieuwd. De sportkantines zullen overdag weliswaar daarvoor gebruikt kunnen worden, maar vermoedelijk niet 's avonds. Wij hopen dat het u gaat lukken om uw hoge ambities daarin waar te maken.

De PvdA fractie het College, de ambtenaren en alle projectpartners veel succes bij de uitwerking.

6. Afspraken gemeente met HuAd inzake woningbouwposities Brandevoort:

Voorzitter, een paar korte opmerkingen:

1. Merkwaardig dat de titel van de raadstukken iets anders is dan het raadsbesluit. Want dat gaat niet alleen over HurksAdriaans (HuAd), maar over de afwikkeling van de positie van woCom. Waar de afspraken met HuAd slechts een deel van uitmaken.
2. Omdat WoCom van het door haar te ontvangen geld € 2 miljoen zal inzetten voor het extra verduurzamen van haar bestaande woningbezit vinden wij het acceptabel dat voor deze deal € 300.000,- uit de pot Stimuleringsfonds sociale woningbouw wordt geput. Tenslotte is dit, via een omweg, exact het doel wat wij destijds met onze opmerkingen bij de behandeling van dat Stimuleringsfonds beoogden.
3. Wij vragen ons als laatste af of ook in deze stukken niet een bepaling kan worden opgenomen t.a.v. de verdeling van de vrijgekomen woningcontingenten over sociale huur/koop, middendure huur/koop en volledig vrije sector. Tenslotte is in de presentatie over Brainport Smart District door de gemeente steeds aangegeven dat het de bedoeling is dat dat géén juppenwijk wordt, maar een wijk met een brede bevolkingsamenstelling. Dit aandachtspunt is breder dan de afspraken tussen de gemeente en weCom en HuAd alleen, want het gaat vooral om de bepalingen van de nader uit te schrijven tenders. Maar qua logica van dit voorstel, waardoor een groot bouwcontingent van een corporatie via de gemeente uiteindelijk bij private ontwikkelaars terecht gaat komen, lijkt het ons toch wel goed om in het raadsvoorstel een minimaal verplichtende procentuele verdeling op te nemen. Bijvoorbeeld 20/20/60 %

7. Uitbreiding tennispark Carolus.

Voorzitter, zowel deze commissie als onze gemeenteraad hebben enkele jaren geleden de voorgenomen bestemmingsplanwijziging uitgebreid besproken, waarna de raad op 29 september 2015 het raadsvoorstel daartoe bijna unaniem heeft aangenomen. Vanuit diverse fracties werd toen de hoop geuit cq de oproep gedaan dat de gemeente, de tennisclub en de omwonenden daarna samen als verstandige mensen hun geschillen zouden kunnen oplossen, zodat de uitbreiding van Carolus conform die plannen uitgevoerd zouden kunnen worden.

Dat is helaas niet gelukt. Omwonenden hebben beroep bij de Raad van State ingesteld, en hun beroep is gedeeltelijk gegrond verklaard.

Voorzitter, dit hoort voor deze raad, het College en de ambtenaren tot reflectie te leiden. Waar ging het fout? Ik heb daarom de gehele uitspraak van de Raad van State doorgelezen. Dat is zware kost, maar was ook bepaald verhelderend:

De Raad van State heeft de appellanten ten aanzien van de volgende aspecten niet in het gelijk gesteld: het benodigde aantal tennisbanen; het woon- en leefklimaat; het uitzicht en de verkeersbewegingen tengevolge van de uitbreiding. Maar ten aanzien van de aspecten geluids- en lichthinder zijn de appellanten wel in het gelijk gesteld, en dat was voor de RvS voldoende om het bestemmingsplan te vernietigen.

Voorzitter, het raadsbesluit is destijds dus helaas op basis van enkele verkeerde gegevens genomen. Namelijk de niet geheel juiste onderliggende geluids- en lichtstudies. Maar de uitspraak van de Raad van State geeft ook aan dat de raad destijds qua ruimtelijke ordening wél een goed besluit heeft genomen.

Voorzitter, graag horen wij van de wethouder in hoeverre de bureaus die deze studies hebben opgesteld zijn aangesproken, en in hoeverre er naar aanleiding van deze casus nu nog meer wordt bewaakt dat externe studies zoals dat zo mooi heet "Raad-van-State-proof" zijn. Dat hoeft wat ons betreft nu niet gelijk, maar mag ook via een Raadsinformatiebrief.

Voorzitter, nu over naar het feitelijke nieuwe raadsvoorstel: het resultaat van dit alles is dat er, zonder een bestemmingsplan te wijzigen, relatief veel gemeenschapsgeld gestoken zal moeten worden in een beperkte capaciteitsuitbreiding van de tennisclub. Wij betreuren dat maar zien geen andere mogelijkheid dan om nu maar hier mee in te stemmen. Tenslotte is de redelijkheid van die uitbreiding door de Raad van State niet bestreden, dus zijn we, denken wij, eigenlijk als gemeente wel verplicht om aan deze alternatieve oplossing mee te werken.

Het betoog van de heer Stommels ten aanzien van de parkeerproblematiek en de verkeersontsluiting begrijpen wij wel, en daarop horen wij graag een reactie van de wethouder.